

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2024 r.

Pozycja 61

POSTANOWIENIE

z dnia 24 stycznia 2024 r.

Sygn. akt Ts 7/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych – przewodniczący
Justyn Piskorski – sprawozdawca
Bogdan Świączkowski,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 18 maja 2022 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej W.R.,

po s t a n a w i a:

odrzuć zażalenie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 2 stycznia 2021 r. (data nadania) zakwestionowano zgodność art. 4 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2018 r. poz. 75, ze zm.) z art. 78 i art. 176 Konstytucji – w zakresie, w jakim „skarga o stwierdzenie «przewlekłości postępowania» nie daje prawa stronie do zaskarżenia orzeczeń wydanych w pierwszej instancji i przewiduje w ustawie o skardze na przewlekłość tylko jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi”.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 22 września 2021 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 28 września 2021 r.), na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), wezwał skarżącego do usunięcia wskazanych w przedmiotowym piśmie braków formalnych skargi konstytucyjnej.

W ustawowym terminie 7 dni do Trybunału Konstytucyjnego nie wpłynęło żadne pismo procesowe. W konsekwencji, w oparciu o art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z 18 maja 2022 r. odmówiono nadania dalszego biegu złożonej skardze. Postanowienie doręczono pełnomocnikowi skarżącego 25 maja 2022 r.

W piśmie z 13 czerwca 2022 r. (data nadania) skarżący wniósł samodzielnie sporządzone zażalenie na powołane wyżej postanowienie Trybunału.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał w składzie trzech sędziów rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK).

2. Należy przypomnieć, że środek odwoławczy od postanowienia o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej powinien spełniać określone wymogi formalne wskazane w u.o.t.p.TK, których dotrzymanie jest warunkiem *sine qua non* skuteczności jego złożenia. Zgodnie z art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK skargę i zażalenie na postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu sporządzić może tylko adwokat lub radca prawny, chyba że skarżącym jest sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych. Treść pisma z 13 czerwca 2022 r. oraz podpis wskazują jednoznacznie, że skarżący sporządził je samodzielnie. Skoro skarżący nie jest podmiotem legitymowanym do występowania z zażaleniem na postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, to brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania złożonego przez niego środka odwoławczego (zob. np. postanowienia z: 5 marca 2001 r., sygn. Ts 98/00, OTK ZU nr 6/2001, poz. 181; 7 marca 2018 r., sygn. Ts 252/16, OTK ZU B/2018, poz. 81).

3. W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny na podstawie art. 370 w związku z art. 397 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, ze zm.) w związku z art. 36 u.o.t.p.TK postanowił jak w sentencji.